

ת"פ 32256/08/12 - מדינת ישראל נגד בנימין פיטוסי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 32256-08-12

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה: מדינת ישראל

-

הנאשם: בנימין פיטוסי

החלטה

בפניי בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו, וזאת לאחר שהורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המיוחסות לו, קרי, העסקת עובדת זרה ללא היתר כדין ומבלי שהוסדר לה ביטוח רפואי.

טענות המבקש בתמצית

1. הנאשם הנו אדם נורמטיבי, אבא למשפחה ברוכת ילדים ורעייתו הינה עולה וותיקה מצרפת. בהסטוריה המשפחתית אירוע טראומטי של אחת הבנות שבגין 3 שכמעט וטבעה למוות ושחייה ניצלו. האירוע גרם לחולשה, עייפות ותפקוד נמוך מצד רעיית הנאשם עד למצב של חוסר תפקוד מוחלט, קוצר נשימה ולחץ וזרמים בבית החזה.
2. הנאשם מבחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, הוא עזב את מקום עבודתו בבנק דיסקונט אחרי 19 שנים, ללא פיצויים והורי רעייתו המתגוררים בצרפת ביקשו לעזור במימון עזרה חיצונית, ואלו הן נסיבות העסקתה של העובדת הזרה.
3. המשפחה החלה להתאושש לאטה וכרגע נקרית בדרכו של הנאשם הזדמנות לשמש כדירקטור בחברה בורסאית בתחום הנדל"ן בתפקיד שניב הכנסה ראויה. בהתאם לבירורים שערך הנאשם, הותרת הרשעתו, למרות שלא מופיעה במרשם הכללי, עשויה להזיק לו; נתנו לו להבין שבמידה והוא יורשע הוא לא יוכל לקבל תפקיד של דירקטור. הדבר יפגע ביכולתו להשתקם ולשקם את משפחתו.
4. הנאשם מודע לעבירה שהוא ביצע ומתחייב שלא לשוב ולעבור עליה.
5. ב"כ המאשימה הביע את התנגדות המדינה וטען כי בעניין אי הרשעה בעבירה פלילית, נקבע בהלכת כתב (ע"פ 2083/96), כי על הנאשם להוכיח כי הרשעתו תפגע בו וביכולתו להשתקם באופן ממשי ובלתי מידתי

עמוד 1

ביחס לעבירה שעבר וביחס לאינטרס הציבורי הברור שבהרשעת מי שהוכחה אשמתו (ובמקרה זה, הודה בה).

6. במקרה דנן, מדובר בסוג עבירות שדרך המלך לגביהן היא הטלת קנס מנהלי, אלא שהמדינה סברה כי לא די בכך כדי להרתיע את הציבור והחלה לנקוט במדיניות של הגשת כתבי אישום פליליים כנגד המבצעים. מכאן, שאי הרשעתו של הנאשם, מרוקנת מתוכן את משמעות האכיפה, ואין כל סיבה ממשית להיעתר לבקשה ולבטל אותה.

7. בהחלטתי מיום 28.10.15 קיבלתי את בקשתו של הנאשם להפנייתו לקבלת תסקיר מבחן וביום 15.02.16 הוגש לתיק בית הדין תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם.

8. מסקנותיו של שירות המבחן היו כי בשים לב לעברו הנקי ולנסיבותיו האישיות בתחום התעסוקתי, ובשים לב לכך שהוא "חלק מקבוצת השליטה בחברה", כהונתו כדירקטור בחברת הבנייה רוטשטיין עלולה לעמוד בסכנה, לו תיוותר הרשעתו על כנה.

9. לפיכך, המצת שירות המבחן היתה להימנע מהרשעתו בדין ולהטיל עליו עונש של של"צ בהיקף של 140 שעות במסגרת עמותת "בכל אופן רוכבים", בתפקיד עזרה ברכיבה על אופניים לבעלי מוגבלויות.

10. בדיון שהתקיים בפניי ביום 23.02.16, שבו הצדדים על עיקרי טיעוניהם. הנאשם ביקש לאמץ את מסקנותיו של שירות המבחן וטען כי התסקיר מגלה שמדובר באדם נורמטיבי למרות שרוב האנשים המורשעים בעבירות אלה הינם על פי רוב נורמטיביים, מדובר בנסיבות חריגות באופן מיוחד וקיצוני.

11. עוד נטען כי ייגרם לו נזק יוצא דופן אחרי שנים שלא עבד דווקא כעת, כשהתחיל לשקם את עצמו וכל תוכניותיו לשמש כדירקטור בחברה גדולה ירדו לטמיון, דבר שאינו מידתי בנסיבות העניין.

12. לשאלת בית הדין, השיב הסניגור כי לא בדק את הוראות החוק לעניין הטענה בדבר מניעות אפשרית מלשמש כדירקטור לנוכח הרשעתו בעבירה נשוא תיק זה, אך טען כי פנה לחברה ונמסר לו מפי ההנהלה כי נוכח היקף הפעילות הגדול והעובדה שמדובר בחברה בורסאית, קיים חשש "שאם יהיה רישום פלילי הדבר עלול להשפיע על היכולת לתרום לחברה" (נספח א' לבקשה).

13. בתגובתה בכתב, שהוגשה לתיק בית הדין, טענה המאשימה כי המקרה דנן אינו נמנה על אותם מקרים מיוחדים וחריגים שמצדיקים לסטות מהכלל אשר קובע כי מי שנמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

14. המאשימה סמכה טענותיה של פסיקת בתי המשפט השונים אשר שבו וחזרו על ההלכה הנ"ל, לרבות ההלכה שיצאה מלפני בית הדין הארצי לעבודה בע"פ 57160-01-14 מ"י נגד חדוות הורים בע"מ (להלן - "הלכת חדוות הורים"), אשר אומצה זה מכבר ע"י בתי הדין האזוריים לעבודה במספר החלטות.

דין והכרעה

אקדים אחרית לראשית ואצין, כי לאחר ששקלתי את בקשת הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה, כי דינה להידחות,

וזאת מן הטעמים המפורטים להלן.

15. האפשרות לבטל הרשעה נדונה בפסק דין מקיף על ידי בית הדין הארצי זה לא מכבר (ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח' ניתן ביום 08.11.14) (להלן - "הלכת חדוות הורים").

16. בהלכה זו חזר בית הדין הארצי על קביעותיו בע"פ 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל, מיום 31.1.12; כן ראו את ע"פ 50155-08-10 חברת השמירה בע"מ - מדינת ישראל, מיום 6.11.12; ע"פ 31808-03-13 מדינת ישראל - י.ג. פרץ בע"מ, מיום 5.2.14).

17. נביא להלן את עיקרי הדברים כלשונם:

"הסמכות לבטל הרשעה מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. ההרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..."

משכך, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל, מיום 21.8.85; להלן - עניין רומנו; ע"פ 2083/96 כתב נ. מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן - עניין כתב; ע"פ 9893/06 לאופר נ. מדינת ישראל, מיום 31.12.07; עניין קליין).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (עניין רומנו; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מדינת ישראל, מיום 31.10.06), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (עניין קליין).

על פי ההלכה הפסוקה, קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה"

(הלכת חדוות הורים, סעיף 27 לפסק הדין)

18. בית הדין הארצי אף עמד על השלכתו של תיקון 113 על האפשרות להימנע מהרשעה וציין, כי

"השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתידי להיגרם לו כתוצאה מכך..."
(הלכת חדוות הורים, סעיף 28 לפסק הדין)

ומן הכלל אל הפרט

19. בהתחשב בכל האמור לעיל, ולאחר ששבתי ושקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי הונחה בפניי תשתית

ראייתית שיהיה בה כדי לבטל את הרשעתו של הנאשם, שכן לא השתכנעתי כי מתקיימים התנאים החריגים המצדיקים זאת.

20. באשר לטענה כי הותרת הרשעתו על כנה עלולה לפגוע בתפקודו כדירקטור, מדובר בהשערה בלתי מבוססת. יתרה מכך, מנספחים א' ו-ב לבקשה עולה כי הנאשם הנו בעל מניות בחברה, וכהגדרת מנכ"ל החברה, מר אבישי בן חיים, "חלק מקבוצת השליטה בחברה".

21. לא הונחה בפניי כל תשתית ראייתית כיצד לאור מעמדו זה של הנאשם, הרשעתו בעבירה על חוק עובדים זרים, עלולה לחבל במשלח ידו, ובשיקומו. למותר לציין, כי לא הוצג גם כל מקור נורמטיבי ממנו ניתן ללמוד כי יש בסיס לטענתו.

22. מקובלת עלי עמדת המדינה, אשר עולה בקנה אחד עם פסיקת בית הדין הארצי לעבודה, לפיה מדובר בעבירה שהמחוקק ראה בה כעבירה חמורה ואשר לגביה ביקש להעביר מסר מרתיע ולפיכך, בהיעדר נסיבות מיוחדות, יש להותיר את ההרשעה על כנה.

סיכום של דבר

23. הבקשה נדחת.

למזכירות ביה"ד -

(א) החלטתי זו תישלח בהקדם לצדדים גם באמצעות הפקס.

(ב) נקבע לטיעונים לעונש ליום 15.03.16 בשעה 13:30.

ניתנה היום, י"ט אדר א' תשע"ו, (28 פברואר 2016), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.